

ЗГРАДА УНИВЕРЗИТЕТА у НИШУ

Део I

Настанак зграде и њена историја

Прва фаза изградње

Зграда Универзитета у Нишу, позната међу грађанима Ниша и као Бановина, подигнута је на лепом месту уз Нишаву, и има занимљиву и дугу 120-годишњу историју.

После ослобођења од Турака, 1878. године, као центар новоослобођених крајева јужне Србије, град Ниш је морао имати окружно начелство.

Првобитни габарит зграде састојао се од приземља и спрата са трактом у дужини од 65 метара, ослоњеним на данашњи Кеј Мике Палигорића и 50 метара у дужини у односу на данашњу Улицу добричку. Зграда датира из времена од 1886. године, када је изграђена за потребе Начелства Нишког округа и Управе полиције, према пројекту непознатог бечког архитекте.

Важно је напоменути да је зграда грађена на локацији која се непосредно ослања на регулацију саме кејске саобраћајнице уз десну обалу реке Нишаве и у близини моста који води према тврђави. Представљала је у оно време несумњиво први и јединствен објекат изграђен у Нишу по узору на оновремена европска схватања, укључујући и сам начин градње са масивним зидовима изведеним од опеке и солидно решеном међуспратном конструкцијом.

У прилог овоме је и запис познатог аустријског ерудите и путописца из друге половине XIX века, Феликса Каница (1829-1904). Путујући у то време кроз Србију, боравио је тада неко време и у Нишу. Навео је за зграду Начелства да је "од оријенталне архитектуре Конака оштро својим западноевропским стилем одударала на другој страни зграда Окружног

Зграда Универзитета у Нишу

начелства, која је завршена године 1889". И заиста, "ова раскошна грађевина, којој је централни ризалит украшен стубовима и угаони ризалити у облику кула дају карактер монументалности", садржи "унутрашње просторије, нарочито велику дворану за заседање и суђење луксузно опремљене, са богато декорисаним гвозденим пећима и шареним подним плочама, увезеним из Немачке". Чак је и столарија у згради несумњиво била израђена у једној од бечких радионица, о чему сведочи утиснут натпис на столарији са ознаком "THUREN FENSTER UND FUSSBODEN FABRIK VIEN".

Када је реч о ентеријеру зграде, у улазном вестибилу из данашње Улице добричке, где су онда били смештени Окружни суд и Полиција, и данас стоји очувана, мада теже видљива, представа у виду четири грба са симболима тадашње краљевине Србије. Изведена је у секо техници која није у довољној мери очувана у улазном ходнику главног улаза са данашњег кеја у простор Окружног начелства. То, међутим, представља веома важан материјални документ о времену у коме је зграда подигнута.

Године 1910. у зграду је уведена електрична енергија, након што је 1908. године пуштена у рад хидроелектрана "Света Петка" у Сићеву.

Зграда Бановине за време Првог светског рата

Историјски, зграда старог Начелства у Нишу значајна је по томе што је у њој у првим годинама по избијању Првог светског рата, када је Ниш био привремена престоница Србије, било и седиште српске владе. Све политичко-дипломатске акције на нивоу владе у то време од 1915. године вођене су у њој.

У периоду од 26. јула 1914. до 16. октобра 1915. године у згради су били смештени кабинет Владе и Министарство иностраних дела. Два дана по усељењу у зграду, у уторак 28. јула 1914. године, стигла је званична објава рата Србији од стране Аустроугарске. На начин јединствен у дипломатским односима – путем телеграма, објава рата је стигла у зграду тачно у 12.30 сати. Телеграм је био потписан од стране тадашњег министра иностраних послова Аустроугарске Бертхолда. Телеграм је примио секретар Министарства, Саимовић, који га је одмах однео председнику Пашићу, смештеном у сали на првом спрату изнад улаза.

Зграда Универзитета у Нишу

Након тога, од лета 1914. до јесени 1915. године, све акције српске владе са страним дипломатским представницима и члановима Југословенског одбора одвијале су се у овој згради.

Овде је 4. септембра 1914. године потписан и "Нишки споразум" између Србије и Албаније, који је на власт у Албанији довео Есад-пашу Топтанија и који је предвиђао савез између Србије и Албаније.

За време окупације, јануара 1916. године, бугарски цар Фердинанд позива у Ниш немачког цара Вилхелма II и аустроугарског претедента на престо и будућег цара Карла, поводом смотре војних јединица, на тргу испред старе нишке Саборне цркве. Дефиле војске, тројица царева посматрају са балкона Окружног начелства.

Друга фаза изградње

По завршетку рата, зграда је и даље припадала Окружном начелству, под које је у то време осим нишког, потпадало још пет срезова. Повећање целокупног административног апарата довело је до потребе за проширењем канцеларијског простора у оквиру постојећег габарита ове зграде. Године 1925. дограђен је још један спрат. Приликом доградње се апсолутно водило рачуна не само о уклапању новог дела у постојећу архитектуру, већ и о њеном обједињавању у оквиру постојећег габарита у целини.

Фотографија зграде из 1930. године. Види се дограђен 2. спрат

Тек после 1930. године, када је Краљевина Југославија као држава административно била подељена на бановине, а седиште банске управе Моравске бановине било у Нишу, цео административно-управни апарат ове институције смештен је у зграду Окружног начелства.

Све ово је условило проширење зграде, тако да се до краја 1934. године уз постојећи габарит доградио још и наставак тракта из Улице судске (данас Добричке), све до угла Шуматовачке, као и цео тракт из Шуматовачке улице у дужини од око 78 метара. Оба тракта грађена су истоветно. При том је поштована целокупна стилска композиција затеченог дела зграде, према пројекту арх. Александра Герценвица.

Од значајних догађаја који су се десили у овом периоду је одржавање Нишке конференције у периоду од 2. до 25. марта 1923. године.

Конференција се односила на ликвидацију спорних питања између Краљевине СХС и Бугарске.

Поплава која је захватила Ниш 1926. године, нанела је извесна оштећења згради.

Трећа фаза изградње

Улазни тракт зграде, у основи полукружно заобљен према данашњем Универзитетском тргу, као и део зграде који се повезује са бочним трактом затеченим у целини из времена после доградње 1925. године у односу на кеј, изведени су године 1935. према пројекту београдског архитекте Петра Гачића. Тиме је цела зграда дефинитивно добила данашњи облик и волумен. Основа зграде заједно са њеним унутрашњим двориштем остала је овим решена по систему затвореног градског блока у бруто површини од 4.864 квадратна метра.

Зграда Бановине 1935. године

изведен у рељефу.

Улазни тракт зграде, осовински по висини конвексно заобљен према тргу, завршава се по вертикали надвишеним, умањеним спратом изнад главног венца саме зграде. Кров је у виду мансардно решеног зарубљеног конуса са посебно наглашеном кровном атиком у односу на осовину самог тракта по вертикали. У средишњој зони је и државни грб,

Сав унутарњи простор на првом спрату осмишљен је том приликом на достојанствен и репрезентативан начин. Тако су били решени и улазни хол, степениште, кабинети централне управе, па чак и раскошно пројектовани станови за управника и његовог по рангу првог сарадника. Поставља се и лифт, који је био и први лифт у Нишу. По дубини тракта, пружајући се по осовини и у правцу дворишта, налази се и централна сала за званичне скупове, обликована као амфитеатар.

На основу свега изложеног се види да су пројектанти каснијих генерација, дограђујући и проширујући здање старог Начелства за потребе седишта Банске управе, веома вешто уклапали нова решења у постојеће делове.

Године 1930., зграда постаје седиште Моравске бановине. Уследила је, 11. новембра, пријатељска посета хрватске делегације – састанак је био одржан у згради Бановине.

Зграда Бановине за време Другог светског рата

"Власт" колаборационистичке владе Србије простирала се на три крње бановине и то: Моравску са седиштем у Нишу, Дринску са седиштем у Ужицу и Дунавску са седиштем у Смедереву, те Управу града Београда. Таква Србија под немачком окупацијом обухватала је површину од 61.000 км² од приближно четири и по милиона становника.

Зграда Бановине 1940. године

Колаборационистичка управа, као саставни део немачког окупационог система и апарата, у Нишу је имала следеће елементе: Управа Моравске бановине, Окружно начелство за округ нишки (под чијом су непосредном управом били среско начелство за срез нишки и Општина Ниш) са одговарјућим управним апаратом, жандармеријом и полицијом, као и војним јединицама. Сви ови елементи имали су седишта у згради бивше Моравске бановине.

У Нишу, немачки управни апарат у периоду од 1941. до 1944. године имао је више нивоа (обласни - за Нишку област, регионални - за Нишки округ и локални - за сам Ниш), као и више паралелних органа чије су се компетенције дуплирале.

Немци су одмах по свом уласку у Ниш, већ 22. априла 1941. године приступили организацији свог окупационог система војне и политичке власти, организујући у Нишу веома велики и јак војнички гарнизон. Елементи окупационог система у Нишу били су: Фелдкомандатура 809 – Ниш; Обавештајне и полицијске установе; Месна командатура и јединице обезбеђења немачких и војно-управних команди и органа (све немачке), 1. бугарски краљевски окупациони корпус и Колаборационистичка управа (српска).

Фелдкомандатура 809 – Ниш је обухватала територију бивше нишке административне области и зато је носила назив Обласна војно-управна команда, обухватајући територије бивших округа: Ниш, Лесковац, Крушевац, Зајечар и Косовска Митровица. Представљала је највишу војну,

политичку, полицијску и привредну власт на овој територији. Све време окупације била је смештена у згради бивше Моравске бановине.

Месна командатура Ниш основана је по уласку Немаца у Ниш, маја 1941. године. Била је, такође, као и Фелдкомандатура смештена у згради Моравске бановине. Била је надлежна за војно-управни и привредни окупациони режим у Нишу и непосредно повезана са српским квислиншким властима у Нишу.

Зграда Бановине после рата

По ослобођењу од Немаца, зграда је постала седиште Среског народног одбора, а касније Нишког среза. Такође је у згради био смештен и велики број институција друштвеног карактера, које су остале до данашњих дана.

Изнад главног улаза, 1963. године, постављен је грб СФРЈ. Оригинални грб Краљевине Југославије није сачуван.

Петнаестог јуна 1965. године, донета је одлука о оснивању Универзитета у Нишу, који званично почиње са радом 1. септембра исте године. По оснивању Универзитета, цела зграда Нишког среза (Бановина) је била поклоњена Универзитету. У чеони део зграде, 1966. године, смештен је Ректорат, где се и данас налази.

Зграда из времена када је предата Универзитету на коришћење

Следеће године, Општина Ниш и Универзитет закључују Уговор о преносу пословне зграде, којим је Бановина уступљена Универзитету на трајно коришћење и управљање, те су тако решени проблеми простора за извођење наставе и смештај универзитетских установа и организација. Једна од првих организација која је основана након што је Универзитет преузео зграду је била Универзитетска библиотека, која је основана 18. маја 1967. године.

Тако, зграда Бановине постаје зграда Универзитета, мада се и данас, у свакодневном говору, користи стари назив.

Током свог боравка у Нишу 1970. године, Универзитет је посетио тадашњи председник СФРЈ, Јосип Броз Тито. Он је у великој сали Универзитета одржао говор студентима и професорима.

На основу решења, које је донео Завод за заштиту споменика културе из Ниша, зграда је 1972. године проглашена спомеником културе и стављена под заштиту закона, да би 1979. године зграда била званично увршћена у категорију културних добара Републике Србије.

Прва фаза рестаурације зграде, 1976 - 1977.

Радови на обнављању и рестаурацији спољашности зграде започети су 1976. године. Тада су се у Нишу одвијале широке акције које су спроводили општина и друге друштвене и друштвено-политичке организације на комуналном уређењу улица с инфраструктуром. Универзитет у Нишу, као институција, обележио је тада свој десетогодишњи јубилеј.

Пре почетка радова, зграда Универзитета у Нишу била је доста запуштена и прилично неодржавана, што је била последица њеног нејединственог коришћења у протекле две-три деценије. Уз то, није било довољно ни материјалних средстава потребних за одржавање, али ни иницијативе за поправку. Наиме, фасада је обнављана последњи пут још средином педесетих година у неадекватној, рутинској техници.

Због тога је било неопходно приступити спасавању зграде и рестаураторским интервенцијама што пре.

У току 1976. године, први пут су предузети конзерваторско-рестаураторски радови, чији је циљ била адекватна обнова целокупног спољњег изгледа зграде. Том приликом је требало истаћи део њеног екстеријера. Требало је нагласити том приликом прилазе самој згради, кровна надвишења, балустриране балконе и др.

Што се тиче рестаурације фасадних површина, овде се и те како имало у виду да се читава сценографија прочеља уз истицање градације појединих елемената, односно декорације, изведе и реши колористички. Примењене су искључиво индустријске боје.

Тада су и први пут почети радови на екстеријеру прилазног тракта као најистуренијег чеоног дела према Тргу братства и јединства (данас Универзитетском тргу). Њему припада и репрезентативни улаз у зграду, у развијеној дужини од око 46 метара.

Целокупна фасадна лимарија на истуреним деловима фасаде, која је била потпуно дотрајала и тиме проузроковала пропадање фасаде, замењена је у потпуности новом. Да би се истакли одређени ефекти спољне монументалности, било је важно реконструисати, уз потребне естетске апликације највидљивије тј. најистуреније делове око крова овог дела зграде.

У оквиру завршних радова у овој фази истакнут је и натпис установе, «Универзитет у Нишу» и њен симбол у виду бронзане плакете са рељефом у бронзи.

Радови су настављени наредне 1977. године на фасадним површинама дуж читавог кеја, обухватајући и стари део зграде све до угла Добричке улице. Пре почетка радова у овој фази Завод је већ обезбедио у потпуности сву потребну техничку документацију.

Друга фаза рестаурације зграде, 1986 – 1987.

Радови на сектору из улица Добричке и Шуматовачке настављени су 1986. године. Обухватили су оба ова улична тракта целог блока зграде од укупно $68+90=158$ метара. Радови су овде у потпуности извођени по истом принципу као у претходним фазама. Извршена је свеукупна, аутентична реконструкција свих фасадних елемената у површини.

Приликом чишћења фасаде били су уочени остаци хоризонталних фасадних фуга у малтеру на делу средишњег ризалита из Добричке улице, као и трагови избразданих пиластара са канелурама на бочним странама овог ризалита. Разумљиво је да је све ово условљавало и извођење одређених видова репарација. Слично је то било и са кровном атиком изнад овог ризалита, чија је реконструкција у малтеру извршена на основу старе пројектне документације, коју поседује и чува Историјски архив.

На делу атике изнад средишњег ризалита из Шуматовачке улице, пошто је приликом извођења радова скинута лимена табла у облику упрошћеног тимпанона, појавила се на овом месту орнаментална рељефна представа сложеније композиције грба са симболима Краљевине Југославије. Целокупну овако откривену представу требало би не само сачувати, већ и презентовати као историјски материјални документ из времена када је тај део зграде саграђен. После званично указане подршке од стране Заједнице завода за заштиту споменика културе, цела ова композиција је остала на свом месту и тако сачувана, односно презентована.

Овим је целокупан спољњи изглед зграде остао у потпуности доведен у исправно стање. Рестаурација је извршена завршном обрадом фасаданих површина, препокривене кровне површине, замењена дотрајала лимарија и у најнеприступачнијим деловима зграде, око кровних надвишења и изнад њих.

По окончању и ове завршне фазе опште санације, у току године су настављени и радови на поновној завршној обради оних површина из претходних фаза, тј. оних са Универзитетског трга, као и са Кеја Мике

Палигорића. Истовремено, приступило се и радовима на фасадним површинама зграде и из дворишта.

Треба напоменути да је извођење радова на дотеривању спољњег изгледа зграде, заједно са рестаурацијом фасадних површина од самог почетка радова 1976. године, па све до дефинитивног завршетка 1986. непосредно инвестирао Универзитет у Нишу.

Са рестаурацијом фасадних површина у целини, радови на обликовању и уређењу екстеријера зграде Универзитета у Нишу се не завршавају, већ се настављају. Сређује се простор затвореног дворишта зграде у укупној површини од око 740 м². Дворишни простор овако уређен према пројекту рађеном у Заводу, намењен је скуповима универзитетске омладине.

Овим су радови на екстеријеру зграде, у суштини, приведени крају. Као примери репрезентативног уређења унутарњег простора могу се навести велика сала Универзитета, мала и велика сала Универзитетске библиотеке, и сала Регионалне привредне коморе.

Зграда Универзитета данас

И након сто година, крајем XX и почетком XXI века, зграда Универзитета је имала још својих лепих, али и ружних тренутака. Она је место снимања три играна филма: године 1987. у згради су снимане сцене за филм "Лагер Ниш", а 2002., односно 2004. године, зграда је место снимања филмова "Зона Замфирова" и "Пљачка Трећег Рајха".

На жалост, током бомбардовања НАТО алијансе 1999. године, иако није директно погођена, зграда је доста оштећена, јер се налази између пијаце и моста преко реке Нишаве, који су били циљеви 7. и 8. маја. Страдао је тада кров и горњи спрат библиотеке, који је неколико година био ван употребе. Због недостатака средстава, последице су санирани тек ујесен 2003. године, када је сређен кров.

Последња рестаурација зграде је изведена 2007-2008. године. Додуше, урађено је много мање у односу на прве две рестаурације. Уређен је и ентеријер у чеоном делу зграде. По први пут у дугој историји зграде, изграђене су рампе и реконструисан лифт, чиме су хендикепираним лицима омогућени улазак и боравак у згради. Овој рестаурацији можемо и додати замену свих прозора на згради 2009. године.

Универзитетска библиотека „Никола Тесла“ и Јединствени информациони систем Универзитета у Нишу (ЈУНИС), 2010. године,

Зграда Универзитета у Нишу

заједнички су конкурисали са пројектом „Санација и опремање корисничког простора Универзитетске библиотеке «Никола Тесла» и Јединственог универзитетског научно-наставног информационог система Универзитета у Нишу (ЈУНИС)“, код Министарства просвете, а за средства из фондова Европске Уније за предприступну помоћ (ИПА пројекат).

Главни ходник Библиотеке након реконструкције

Циљ пројекта на Универзитету у Нишу био је санација корисничког простора и набавка намештаја и информатичке опреме, ради унапређивања постојећих и стварања услова за развој нових услуга, за кориснике Универзитетске библиотеке "Никола Тесла" и ЈУНИС-а, чиме би се обезбедила квалитетнија подршка наставно-

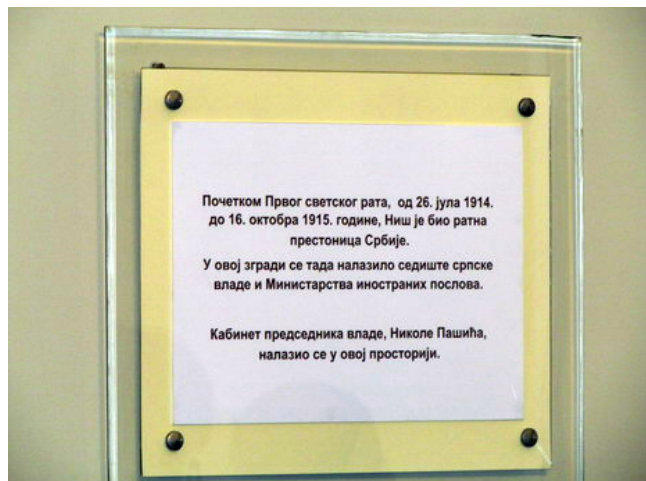
научним процесима на Универзитету у Нишу и у региону, и повећао број корисника којима су услуге доступне.

Пројекат је одобрен и реализован током 2013. године

Ректор Универзитета у Нишу, проф. др Драган Антић, открива меморијалну плочу у читаоници Библиотеке

Током 2014. године, у склопу обележавања сто година од почетка Првог светског рата, у данашњој читаоници, у којој је током 2014. и 2015. радио Никола Пашић, Универзитетска библиотека је поставила меморијалну плочу, а град Ниш је поставио меморијалну плочу на улаз у Библиотеку.

Део II

Оснивање и развој Универзитета у Нишу

Иво Андрић говори професорима и студентима Универзитета, 15. октобра 1965. године, на летњој позорници у тврђави

Универзитета у Нишу.

Универзитет је у години оснивања имао 234 наставника и сарадника и 6.000 студената. Данас има близу 1.700 наставника и око 25.000 студената.

Пораст броја студената, развој нових научних дисциплина, али и све израженије потребе привреде и друштвених делатности, временом су условили реорганизацију постојећих и оснивање нових факултета.

ХРОНОЛОГИЈА РАЗВОЈА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

1967. Оснивање Универзитетске библиотеке.

1968. године Електронски одсек Техничког факултета прераста у Електронски факултет.

1970. из Правно-економског факултета израстају два посебна факултета - Правни и Економски.

1971. Машински и Грађевински одсек Техничког факултета постају посебни факултети. Исте године оснива се и Филозофски факултет са седам наставних група: Математика, Физика, Хемија, Социологија, Психологија, Англистика и Физичко васпитање.

Зграда Универзитета у Нишу

1972. из састава Грађевинског факултета издваја се Факултет заштите на раду.

1979. почиње са радом Технолошки факултет у Лесковцу.

1987. на Филозофском факултету се отвара Студијска група за српски језик и књижевност.

1993. године почиње са радом Учитељски факултет у Врању.

1995. Грађевински факултет, по отварању Одсека за архитектуру мења назив у Грађевинско-архитектонски факултет.

1998. Филозофски факултет уписује прву генерацију студената на Студијској групи за историју. Исте године у Нишу почињу са радом наставна одељења Факултета ликовних уметности, као и Факултета примењених уметности и дизајна као организационе јединице Универзитета уметности у Београду.

1999. Из Филозофског факултета се издвајају два факултета: Природно-математички и Факултет физичке културе.

2000. Природно-математички факултет добија сагласност за отварање одсека за географију и биологију са екологијом, а сам Филозофски факултет за оснивање студијских група за филозофију, педагогију, славистику са балканистиком и уметност, чиме се стичу потребни услови за инкорпорацију наставних одељења ликовне и примењене уметности у програмске оквире Универзитета у Нишу.

2002. Оснива се Факултет уметности са три студијске опције - за ликовну, примењену и музичку уметност - које су у претходном периоду функционисале у оквиру Студијске групе за уметности Филозофског факултета.

Ниш 1965. године. Из архиве проф. др Димитрија Кулића

Део III

Институције које се данас налазе у згради Универзитета

Универзитет у Нишу

Ректорат Универзитета

Ректорат Универзитета чине ректор и најближи сарадници. Ректор је пословодни орган Универзитета. У складу са законом прописаним овлашћењима, ректор представља и заступа Универзитет у земљи и иностранству, непосредно руководи његовим радом, предлаже основе пословне политике и одговара за остваривање научне и образовне делатности на Универзитету. Ректора бира и разрешава Савет Универзитета из реда кандидата које предлажу научно-наставна већа факултета у саставу Универзитета. Кандидати за ректора могу бити само редовни професори. Ректор се бира на мандатни период од три године.

Секретеријат Универзитета

Секретаријат Универзитета је стручна служба Универзитета. Секретаријат обавља правничке, финансијско-рачуноводствене и стручне послове у области остваривања делатности Универзитета (настава, научно-истраживачки рад, издавачка делатност, међународна сарадња, информисање и протокол, инвестиције и инвестиционо одржавање објеката, студентски стандард).

Секретаријат обавља стручне послове за Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу, Центар за интердисциплинарне и мултидисциплинаране студије и научна истраживања, архивске послове, послова одржавања објеката и друге послове за потребе Универзитета.

Центар за интердисциплинарне студије

Центар за интердисциплинарне и мултидисциплинарне студије и научна истраживања има статус научне организационе јединице Универзитета у Нишу. Центар обухвата рад девет одеска:

- за информационе технологије,
- истраживање и развој индустријских робота,
- аутоматизацију технолошких процеса,
- екологију и просторно планирање,
- електромедицину,
- биотехнологију,
- друштвена истраживања и
- примењену математику.

Универзитетска библиотека

Универзитетска библиотека "Никола Тесла" у Нишу је библиотека општенаучног типа и информативно-реферални центар Универзитета у Нишу. Библиотека је основана 18. маја 1967. године са циљем да помаже наставу, научни и стручни рад наставника и студената Универзитета. Од 1987. године носи име Николе Тесле. Услуге библиотеке могу користити и сви грађани, организације и фирме.

Библиотека редовно прати развој Универзитета у Нишу и његове потребе за научном и стручном литературом и информацијама и у складу са тим ради на изменама и надоградњи своје организације и библиотечког информационог система. Током година, од класичне библиотеке прерасла је у најзначајнији и најмодернији информационо-документациони центар овог дела Србије.

Јунис

ЈУНИС је рачунарско-информациони центар и представља најстарију инфраструктурну организациону јединицу академске и истраживачке заједнице Универзитета у Нишу у области примене информационих и комуникационих технологија. ЈУНИС је уједно и регионални сервисни центар Академске рачунарске мреже Србије – АМРЕС.

Јунис обухвата све активности које су неопходне за планирање и управљање комплексним информационим системом, као што су пројектовање и реализација рачунарске подршке, пројектовање и реализација рачунарске мреже Универзитета и факултета и савремених

мрежних сервиса, обука корисника, стоно и електронско издаваштво, као и све остале оперативне активности неопходне за функционисање Јунис-а.

Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу

Српска академија наука и уметности и Универзитет у Нишу основали су Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу. Центар има статус научне организационе јединице у смислу Закона о САНУ и Закона о универзитету. Центар нема својство правног лица, а своју делатност остварује у оквиру делатности, права и обавеза Академије и Универзитета у Нишу. Академија и Универзитет поверавају Центру извршавања одређених научних и стручних задатака од посебног научног и друштвеног значаја. Центар има једанаест одсека:

1. Одсек за археологију и историју уметности
2. Одсек за историју
3. Одсек за српски језик
4. Одсек за књижевност
5. Одсек за проучавање народа
6. Одсек за материјалне компоненте
7. Одсек за биомедицинска истраживања
8. Одсек за информатику
9. Одсек за енергетику
10. Одсек за грађевинарство и архитектуру
11. Одсек за друштвено-економска истраживања

Друге институције

Републички завод за статистику

Републички завод за статистику обавља стручне послове који се односе на: доношење програма, организацију и спровођење статистичких истраживања, односно израду методологије, прикупљање, обраду, статистичку анализу и објављивање статистичких података; припрему и доношење јединствених статистичких стандарда; развој, одржавање и коришћење републичких административних и статистичких регистара; формирање и одржавање система националних рачуна; сарадњу и стручну координацију са органима и организацијама овлашћеним за вршење

статистичких истраживања; срадњу са међународним организацијама ради стандардизације и обезбеђивања упоредивости података; обраду података ради утврђивања резултата избора и референдума на републичком нивоу, као и друге послове одређене законом.

Регионална привредна комора

Комора је интересна, самостална и пословно-стручна организација предузећа, предузетника и других организација које обављају привредну делатност на подручју нишавског округа и које повезују заједнички пословни интереси, тако да као део јединственог система повезивања привредних субјеката учествује у остваривању и обезбеђивању заједничких интереса важних за привреду у Републици Србији.

Завод за заштиту споменика

Оснивањем и почетком рада Завода за заштиту споменика културе почела је да се развија организована брига око чувања, проучавања, валоризације, презентације и свеукупне афирмације споменика културе. Републички завод се стара и о јединственој примени критеријума приликом предлагања за проглашење непокретности за културна добра као и приликом утврђивања непокретних културних добара од великог и од изузетног значаја. Недуго по оснивању централне развија се и мрежа установа заштите на територији Србије. Основна делатност Завода у Нишу је заштита споменика културе, просторних културно-историјских целина, археолошких налазишта и знаменитих места на подручју града Ниша.

Студентски културни центар

Студентски културни центар је установа чији је примарни циљ презентација прворазредних културних догађаја и афирмација аутентичне стваралачке снаге студената, као и неговање алтернативног приступа култури. Од 1992. године Студентском културном центру су се прикључиле још неке студентске организације: Академско културно-уметничко друштво Универзитета у Нишу, Стручно удружење студената Универзитета у Нишу и Међународни студентски клуб пријатељства. Основне делатности Студентског културног центра су:

- издавачка делатност
- књижевно-трибински рад
- академски хор

Зграда Универзитета у Нишу

- ОРО
- академско позориште
- музичко сценски програм

Студентски центар Ниш (студентски кредити и стипендије)

Студентски центар је институција задужена за студентски стандард. У оквиру ње ради одељење студентских и ученичких кредита и стипендија чији је задатак да непосредно сарађује са факултетима и школама у току спровођења конкурса за доделу кредита и стипендија, прима и контролише документацију са факултета и из школа, прегледа и обрађује поднете захтеве, припрема и реализује месечне исплате, врши контролу података и обавља друге послове у складу са Законом. У овој згради се налазе од 1972. године.

* * *

Зграда Универзитет у Нишу данас
(Фото: Горан Маринковић, 2013.)

Прир. Горан Маринковић (2014.)

Универзитет у Нишу
Универзитетска библиотека

University of Niš
University Library

Овај текст је део Дигиталног репозиторијума, јавно је доступан, и може се слободно користити за личне потребе, у образовне и научне сврхе. Ако користите текст, наведите извор.

Комерцијална употреба текста није дозвољена.

This text is a part of the Digital repository of public domain. Permission is granted for personal, educational and scientific purposes. If you do use the document, indicate the source.

No permission is granted for commercial use.

